

Publicerad 2011-12-18 16:28 av Maromantic

ÅR: 2009

En Viss Kvinna (Prinsen Och Grodan)

En viss kvinna förväntar sig inte av män att de ska dyrka marken hon står på. Gör han det blir hon konfunderad och sedan rädd, och ofta lämnar hon honom - ofta med en förklaring som: det är inte dig det är fel på, utan mig.

En viss kvinna är inte van vid att mannen är henne hängiven till hundra procent. Att han skjuter allt annat åt sidan och att hon är hans största prioritering i livet. Han är då troligtvis en kärlekskrank, för på eller bög. Hon måste då rådfråga sina väninnor som ofta säger: Lämna honom!

En viss kvinna är motsägelsefull. Hon vill forma mannen till sin egen avbild. Men är han redan formad, fäller ned toalettlocket, knyter sin egen slips och hänger upp gardiner - är han tråkig och ointressant.

Det finns liksom ingen action i skolade elever. Det finns ingen sport i tama kattungar. Det ska helst vara en otämjd lejonhane med någon bokstavskombination, någon som tycker om att använda strypgrepp och knytnävar - och det får kosta vad som helst, till och med livet.

En viss kvinna strävar efter det ouppnåeliga och inte sällan har hon "drömprinsen" alldeles inpå sig. Men blindheten är en dygd och man kan inte kräva att de som inte ser alltid gör rätt val i livet.

Det är ganska skönt att blunda, då kan man skylla på alla andras ouppmärksamhet. Det borde väl också vara en kvinnas rätt till att få "ha lite skoj" eller fantisera bort ibland - och det får kosta vad som helst, även om det kan innebära ett sårat hjärta.

En viss kvinna vet om hennes tvetydiga natur men fortsätter ändå rikta blicken mot maskarna på marken. Hon hävdar: Jag har i alla fall inte dödat någon. Hur vet hon det?

En viss kvinna målar gärna upp olika scenarion. Hon ser sig själv stående framför ett altare i bröllopsskrud. Hon ser hundra små arvingar krypa omkring på vardagsrumsgolvet med napp och blöja.

En viss kvinna tror blint på myten om evig kärlek. Hon står framåtlutad över sin balkong med en röd ros i sin famn. Hon väntar på att sin trikåklädda prins ska komma ridande på en enhörning en stjärnklar natt - vilket i verkligheten är en alkoholiserad vagabond som har svårt att ta kritik.

En viss kvinna har planerat allt i minsta detalj. Allt från sitt eget bröllop och parmiddagar till amorteringar, skilsmässa och sin egen begravning.

Prinsen får aldrig vara renodlad. Lärde han sig äta med kniv och gaffel innan de träffades är det inte mycket värt att satsa på. En man som inte höjer rösten eller bestraffar med nävar är ingen man.

Han ska helst vara ett riktigt svin som varken är rumsren eller ödmjuk. Enligt sagorna ska han vara en groda.

Helst en jättelik, illaluktande padda med feta vader, som måste kyssas före sin förvandling.

Grodor förvandlas aldrig till prinsar. Det är sant. Däremot händer det att prinsar förvandlas till grodor men det är en helt annan historia...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maromantic med Poeter.se id #39717 innehar upphovsrätten